

יוסף חלק ז"ל

יוסף – רציתי לכתוב עליך – רק לכתוב כמה שאתה טוב. כמה טוב היית – כמה חרוץ. כמה טוב היה לנו בנוכחותך, בהיותך בינינו.

עכשיו כשאתה בצילו של בורא עולם קרוב ליהודה בנך – מצא את מנוחתך ושלוותך לנצח.

ובני משפחתך האוהבים אותך וכל חבריך, ידידיך ומוקירי זכרך יאהבו אותך לעד- וינצרו את נשמתך בנשמתם. היה בטוב – איש טוב. יוסף חלק,

שרהליה שרון

יוסף חלק ז"ל - טוב שאין בו התנייה

יום שישי 23.08.2002 אחה"צ שקטים

צריך לכתוב על האיש הזה, האיש הטוב, האיש החרוץ. יוסף היה איש טוב, טוב, טוב. טוב שאין לו סוף ואין בו התנייה או פרעון השטר – טוב לשמו.

פניו היו חלקים ומלאי אור עד יום מותו. יוסף היה עטוף באהבה של משפחתו – שפרה רעייתו הצמודה והדואגת, הבנות, החתנים, הנכדים ונכדות.

שברון לב גדול וקורע ידע יוסף ז"ל- יודעת שפרה, תיבדל לחיים ארוכים – שברון לב על הבן הצעיר יהודה שנשאר צעיר לנצח. קרע בנשמה שאין לו מרפא והוא גם לא מרפה. בשבילי יוסף הוא דמות חקלאית, ישראלית, אפילו צברית – מחובר לאדמה, לחיטה – לים השיבולים בנגב ובאדמות אשדות.

כאבא של רוחליה בת כיתתי, היה מספר לנו סיפורים אמיתיים על ארץ ישראל היפה והפורחת- בשיבוצי שבת – או כל מיני שעות אחרות יפות בלינה הקיבוצית.

יוסף בשבילי זה אדם ישר, אמיתי – טוב-לב ועיניים מחייכות למרות הצער העמוק - עיניים שאומרות שלום ושואלות "מה נשמע" בכדי לדעת – בכדי לשמוע.

הבית של שפרה ויוסף היה פתוח לרווחה עם צל עלי הגפן ועוגיות מאפה – ו"תשבו תשבו – תספרו מה נשמע" בית מטופח בידי נוגה הבת הצעירה, הצמודה לאבא בחוליו, ולאמא לעידוד. הבית של שולה, הבת הבכורה, שהיתה מצטחקת איתם – למרות – ואף על פי כן. בית של שלוש בנות – ובן, זיכרו לברכה צעיר לנצח.